

Les dues columnes

Objectius

- Prendre decisions en grup facilitant el consens.
- Facilitar l'aportació de tots els membres del grup.

Aplicacions

- Aquesta tècnica avalua les diferents alternatives que existeixen davant la resolució d'un problema o d'una situació.
- Aquesta tècnica promou el consens evitant "enfrentaments" provocats per l'afany de protagonisme d'algunes persones.
- El/la facilitador/a pren nota de les aportacions dels participants del grup sense anotar el nom de qui la fa.

Desenvolupament

Es planteja l'objectiu o el tema i s'explica la tècnica. Es fa una ronda i cada participant fa la seva proposta sobre el tema plantejat. El/la facilitador/a va prenent nota de manera que cada proposta va precedida d'una lletra de l'abecedari i les apunta en el mateix ordre en què són formulades.

Un cop s'ha acabat aquesta fase de propostes, el/la facilitador/a traça una línia vertical a la pissarra o en el paperògraf de manera que queden dues meitats. En una d'elles

escriu "Aspectes positius" i en l'altre "Conseqüències no desitjables" (no escriurem "conseqüències negatives" perquè la paraula negatiu pot despertar en l'autor de la proposta la necessitat de defensar-la, i la tasca més important del/la facilitador/a és aconseguir que els membres del grup s'oblidin de quins han estat els autors de les propostes, perquè aquests avaluin les alternatives de la forma més neutral possible).

Un cop tenim les dues meitats es llegeix la primera proposta i el/la facilitador/a demana a tots els participants que col·laborin en explicitar els aspectes positius de la proposta (quins aspectes del problema soluciona, quins avantatges té, etc.) i va anotant les respostes davant de tothom.

Quan s'han explicat tots els aspectes positius de la proposta es demana a tot el grup que pensi en les possibles conseqüències no desitjables (què podria passar si féssim això, com podrien evolucionar els fets, quina resposta podríem rebre de tal instància, etc.) i també s'anoten.

Es fa el mateix amb les altres propostes. Finalment es demana al grup que examini el que s'ha escrit en cadascuna de les columnes i que suggereixi quina solució és la més idònia (la que ens porti a aconseguir els nostres objectius i amb menys costos). Els criteris d'avaluació no han de ser quan-

titatiu, sinó qualitatiu: a vegades una sola conseqüència no desitjable pot invalidar una alternativa. El que fa aquesta tècnica és evidenciar la solució que reuneix més avantatges i menys conseqüències indesitjables.